

Dimarts 5 de Pasqua

Text de l'Evangelí (Jn 14,27-31a): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Us deixo la pau, us dono la meva pau. Jo us dono la pau que el món no dóna. Que els vostres cors s'asserenin i no temin. Heu sentit que us deia: ‘Me'n vaig, però tornaré a vosaltres’. Si m'estiméssiu, us alegraríeu de saber que me'n vaig al Pare, perquè el Pare és més gran que jo. Us ho he dit ara, per endavant, perquè, quan això passi, cregueu. Ja no parlaré gaire més temps amb vosaltres, perquè arriba el príncep d'aquest món. No és que ell tingui poder sobre mi, però així el món sabrà que jo estimo el Pare i que faig el que el Pare m'ha manat».

«Us dono la meva pau. Jo us dono la pau que el món no dóna»

Mn. Enric CASES i Martín
(Barcelona, Espanya)

Avui, Jesús ens parla indirectament de la creu: ens deixarà la pau, però al preu de la seva dolorosa “sortida” d'aquest món. Avui llegim les seves paraules dites abans del sacrifici de la Creu i que foren escrites després de la seva Resurrecció. A la Creu, amb la seva mort, vencé la mort i la por. Ens dóna la pau «que el món no dóna» (Jn 14,27), ja que ho fa bo i passant pel dolor i la humiliació: així demostrà el seu amor misericordiós envers l'home.

En la vida dels homes és inevitable el sofriment, des del dia en què el pecat entrà en el món. Unes vegades és dolor físic; altres, moral; en altres ocasions es tracta d'un dolor espiritual..., i a tots ens arriba la mort. Però Déu, en el seu infinit amor, ens ha donat el remei per a tenir pau enmig del dolor: Ell ha acceptat “marxar” d'aquest món amb una “sortida” sofrent i envoltada de serenor.

Per què ho ha fet així? Perquè, d'aquesta manera, el dolor humà —unit al de Crist— esdevé un sacrifici que salva del pecat. «En la Creu de Crist (...), el mateix patiment humà ha restat redimit» (Joan Pau II). Jesucrist sofreix amb serenitat perquè complau el Pare celestial amb un acte de costosa obediència, mitjançant el

qual s'ofereix voluntàriament per a la nostra salvació.

Un autor desconegut del segle II posa en boca del Crist les següents paraules: «Mira les escopinades del meu rostre, que vaig rebre per tu, per a restituir-te el primitiu alè de vida que t'havia bufat en el teu rostre. Mira les bufes de les meves galtes, que vaig suportar per a reformar a imatge meva el teu aspecte deteriorat. Mira els assots de la meva esquena, que rebé per a treure't de les espatlles el pes dels teus pecats. Mira les meves mans, fortament subjectades amb claus a l'arbre de la creu, per a tu, que en altre temps estengueres funestament una de les teves mans vers l'arbre prohibit».